

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 15. grudnia 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Ustawa

z dnia 19 listopada 1934 roku
o zwalczaniu chorób roślin, oraz o tępieniu
chwastów i szkodników roślin.

Art. 1.

Przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin, mają zastosowanie na obszarze Województwa Śląskiego z uwzględnieniem zmian, które odnośnie do powyższego rozporządzenia wprowadziły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) i z dnia 11 lipca 1932 r. o u-normowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622).

Art. 2.

Upoważnia się Wojewodę Śląskiego do przekazania Śląskiej Stacji Ochrony Roślin, utworzonej ustawą z dnia 10 grudnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 27, poz. 99) wraz z całym jej inwentarzem, będącym własnością Skarbu Śląskiego, bezpłatnie Śląskiej Izbie Rolniczej.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy po dniu jej ogłoszenia.

Art. 4.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 10 grudnia 1924 r. o ochronie roślin (Dz. U. Śl. Nr. 27, poz. 99).

Marszałek:

(—) Wolny

(Przedruk z Dz. Ust. Śl. z dnia 30 listopada 1934 r., nr. 20.)

ROZPORZĄDZENIE Ministra Opieki Społecznej

z dnia 8 października 1934 r.

o zmianie przepisów o demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie §§ 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1924 r. w sprawie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 587) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niemieckie Ministra Pracy o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 218) zmienia się, jak następuje:

1. § 12 w brzmieniu nadanem mu przez rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 312) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wydalenia celem zmniejszenia liczby pracowników są dopuszczalne, o ile Komisarz Demobilizacyjny zawniósł zawiadomiony został na piśmie o tych wydaleniach i w ciągu dni 10-ciu od otrzymania zawiadomienia nie zgłosił sprzeciwu. Wydalenia te przeprowadzone być mogą tylko w wypadkach, gdy pracodawca z powodu warunków produkcji nie może zatrudnić dotychczasowej liczby robotników przy jednoczesnym skróceniu ich czasu pracy (rozłożeniu pracy) nie poniżej 24 godzin tygodniowo.

W razie rozłożenia pracy pracodawca jest uprawniony do odpowiedniego zmniejszenia płacy lub pborów pracowników, zatrudnionych przez czas skrócony. Zmniejszenie to jednak nastąpić może dopiero od chwili, w której w myśl obowiązujących ogólnych przepisów ustawowych lub umownych, poza przepisami ustępu 1, dopuszczalne byłoby wydalenie danych pracowników.

Przepisy ustępu 1 nie mają zastosowania przy wydalaniu pracowników, przyjętych tylko do chwilowego zastępstwa lub dla jakiegoś celu przejściowego.

Przepisy te nie dotyczą również osób, które mają zapewnioną, wystarczającą na utrzymanie, rentę inwalidzką lub stałą zapomogę, rentę zastępującą. Kategorie pracowników, które podlegają temu przepisowi, określa Minister Pracy i Opieki Społecznej lub osoba do tego upoważniona.

Przepisy ustępu 4 nie ograniczają praw inwalidów, zastrzeżonych w obowiązujących w górnośląskiej części województwa śląskiego ustawach i przepisach prawnych o zaopatrzeniu i zatrudnieniu inwalidów wojennych.

Postępowanie przewidziane w paragrafie niniejszym w niczem nie narusza postępowania przewidzianego w ustawie o radach załogowych z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 147); postępowanie przewidziane w powołanej ustawie o radach załogowych nie wpływa na tryb załatwiania spraw uregulowanych w rozporządzeniach, dotyczących demobilizacji gospodarczej“.

2) W § 21, w brzemieniu ustalonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643), w ustępie 1 w zdaniu przedostatnim z pośród cyfr, znajdujących się w nawiasie skreśla się cyfrę „12“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 17 listopada 1934 r., Nr. 102 poz. 921).

USTAWA

z dnia 15 lipca 1925 r.

o państwowym podatku przemysłowym.

Dokończenie z nr. 49)

Część III.

Ceny świadectw przemysłowych.

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	w miejscowościach klasy			
				I	II	III	IV
z ł o t y c h							
I	Dla zakładów handlowych	2.000	—	—	—	—	—
II	Dla zakładów handlowych	—	400	330	270	200	130
III	Dla zakładów handlowych	—	80	65	50	40	25
IV	Dla zakładów handlowych	—	30	25	20	15	10
Va	Dla handlu rozwożnego	50	—	—	—	—	—
Vb	Dla handlu obnożnego	15	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	w miejscowościach klasy			
				I	II	III	IV
z ł o t y c h							
I	6.000	—	—	—	—	—
II	4.000	—	—	—	—	—
III	2.000	—	—	—	—	—
IV	600	—	—	—	—	—
V	200	—	—	—	—	—
VI	—	120	100	80	60	40
VII	—	60	50	40	30	20
VIII	—	15	12	10	6	4

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtowego	Dla handlu detalicznego
	z ł o t y c h	
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	250	70
Na jarmarkach, trwających ponad 7 dni do 21 dni	125	35
Na jarmarkach, trwających ponad 3 dni do 7 dni	100	25

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategoria	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w złotych
I.	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich clieniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy:	
	1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych liniach kolei żelaznych	400
	2) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych liniach kolei żelaznych	300
	3) Przy urzędach celnych, nie położonych przy liniach kolejowych	250
II.	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1) Na giełdzie warszawskiej	400
	2) Na innych giełdach	250
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1) W Warszawie i miejscowościach I klasy	150
2) W miejscowościach II klasy	100	
3) W miejscowościach III i IV klasy	30	
III.	Inspektorzy i agenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania biur:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	50
	2) W miejscowościach II klasy	40
	3) W miejscowościach III i IV klasy	20
IV.	Pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie)	100

(Przedruk z Dz. Ust. Rzpl. z d. 31. sierpnia 1934 r., nr. 76).

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy.
Nr. Sk. II. 61/13/34.

O b w i e s z c z e n i e **w sprawie państwowego podatku** **dochodowego.**

Na podstawie § 21 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) podaje się do wiadomości, że:

I. na terenie... Urzędu Skarbowego: 1. w Bielsku (Bielsko) — 2. w Bielsku (Dziedzice) — w Cieszynie (Cieszyn) — 1. w Katowicach (Dzielnica I, część północna od toru kolejowego) — 2. w Katowicach (Dzielnica I, część południowa od toru kolejowego i dzielnica II) — 3. w Katowicach (Dzielnica III i IV, Bielszowice, Kochłowice, Nowa Wieś) — 1. w Chorzowie (Dzielnica I, część południowa od toru kolejowego i dzielnica IV. — 2. w Chorzowie (Dzielnica II, część północna od toru kolejowego, Hajduki Wielkie) — w Lublińcu (Lubliniec) — w Mysłowicach (Mysłowice, Rożdzień, Szopienice) — w Pszczynie (Bieruń Stary, Mikołów, Piotrowice, Pszczyna, Tychy) — w Rybniku (Rybnik, Żory) — w Siemianowicach Sl. (Chorzów, Dzielnica III, Michałkowice, Siemianowice Śl., Welnowiec) — w Świętochłowicach (Chropaczów, Lipiny, Nowy Bytom, Ruda, Szarlej-Piekary Wielkie, Świętochłowice) w Tarnowskich Górach (Radzionków, Tarn. Góry) — w Wodzisławiu (Pszów, Radlin, Wodzisław) — obowiązani są wszyscy posiadacze mieszkań oraz wszyscy właściciele nieruchomości budynkowych sporządzić na urzędowych formularzach listy szczegółowe i listy główne najemców wymagane art. 58 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 346) oraz §§ 21, 22 i 23 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu,

II. na terenie... Urzędu Skarbowego: 2. w Bielsku (Strumień, Czechowice) — w Cieszynie (Skoczów, Ustroń) — w Lublińcu (Woźniki) — w Mysłowicach (Dąbrówka Mała, Janów) — w Rybniku (Knurów, Rydułtowy) — w Świętochłowicach (Brzeziny, Godula, Łagiewniki, Orzegów) — w Tarnowskich Górach (Miasteczko) obowiązani są wszyscy właściciele nieruchomości budynkowych sporządzić na urzędowych formularzach listy główne najemców, wymagane wyżej powołanymi przepisami Ordynacji Podatkowej i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r.

Wykazy, o których wyżej mowa, dostarczą:

1. Posiadacze mieszkań właścicielom nieruchomości budynkowych w terminie do dnia 1 stycznia 1935 r.

2. Właściciele nieruchomości budynkowych właściwym Urzędowi Skarbowym w terminie do dnia 15 stycznia 1935 r., załączając przy nich wykazy, dostarczone przez posiadaczy mieszkań.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach (ujętych w nawiasie) we wskazanym terminie:

1. Każdy posiadacz mieszkania dostarczył właścicielom nieruchomości budynkowych za potwierdzeniem odbioru, na urzędowym formularzu listę szczegółową, obejmującą wszystkie osoby, zamieszkałe w lokalu w dniu 15 grudnia 1934 r., a w szczególności, posiadacza mieszkania i podnajemców, odnajmujących pokoje lub części mieszkania, członków ich rodzin, mających samoistny dochód lub niemających samoistnego dochodu, a należących do wspólnego gospodarstwa domowego, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, oraz osoby, które znajdując się w stosunku służbowym do

posiadaczy mieszkań, u nich zamieszkują, jak np. guwernantki, bony, sekretarze osobiści, subjekci, służba domowa itp.

Do listy szczegółowej powinny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 15 grudnia 1934 r., lecz pozostawiły pomieszczenia do dalszego własnego użytku.

2) Każdy właściciel nieruchomości budynkowej ewentualnie z listami szczegółowymi, złożonymi przez posiadaczy mieszkań, dostarczył właściwemu urzędowi skarbowemu na urzędowym formularzu listę główną najemców, obejmującą wszystkich posiadaczy lokali, znajdujących się w jego nieruchomościach, tak mieszkalnych, jak i handlowych, lub przemysłowych, z podaniem ilości pomieszczeń, charakteru ich użytkowania, oraz kwoty otrzymanego rocznego czynszu dzierżawnego lub rocznej wartości czynszowej.

Właściciele nieruchomości budynkowych, o ile zajmują w miejscowościach, wymienionych w ustępie I-ym obwieszczenia zajmują pomieszczenia we własnej nieruchomości, obowiązani są również do przedłożenia listy szczegółowej, obejmującej będących na ich utrzymaniu członków rodziny, podnajemców i służbę.

Formularze list głównych najemców i list szczegółowych zostały rozesłane właścicielom nieruchomości budynkowych. Posiadacze mieszkań mogą otrzymać formularze list szczegółowych od właścicieli nieruchomości budynkowych.

W razie nieotrzymania odpowiednich formularzy obowiązani do ich złożenia mają się zgłosić po nie do właściwych urzędów skarbowych.

Osoby, winne niezłożenia list w wyżej wyznaczonych terminach, ulegną karze pieniężnej do 500 złotych.

Katowice, dnia 22 listopada 1934 r.

Za Wojewodę

Kankofer w. r.

Naczelnik Wydziału Skarbowego.

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Rewizja jako czynność objęta art. 159 K. K.

Rozpowszechnianie wiadomości o rewizji przeprowadzonej u oskarżonego, niezależnie od znaczenia jej dla toku dochodzenia lub śledztwa i niezależnie od kwalifikacji prawnej czynu w nakazie rewizji oraz istnienia lub nieistnienia cech przestępstwa w oznaczeniu celów rewizji — w razie braku zezwolenia odnośnej władzy — jest przestępstwem z art. 159 K. K. (Orzeczn. z 13. VIII. 34 r, Nr. 3 K 744/34)

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

podpisanej spółdzielni odbędzie się dnia 20. grudnia 1934 r. o godzinie 17-tej w sali p. Białdygi, Nowa Wieś, ul. 3-go Maja 96. z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie,
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Zebrania,
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności za czas od 1. I. 1934. do 30. XI. 1934. r.,
4. Zatwierdzenie bilansu wraz z rachunkiem strat i zysków per 30. XI. 1934. r. i udzielenie Radzie i Zarządowi pokwitowania,
5. Uchwała co do pokrycia strat,
6. Uchwała z art. 36. Ustawy o spółdz.,
7. Uchwalenie budżetu na rok 1935.,
8. Zmiana §. 50, statutu (art. 10 Ust. o spółdz.),
9. Uzupełniający wybór do Rady Nadzorczej,
10. Wolne wnioski bez uchwał.

Nowa Wieś, dnia 27. listopada 1934 r.

**Bank Ludowy
Spółdz. z odp. ogr.
w Nowej Wsi**

Rada Nadzorcza: (—) Fryc, prezes.

DEGES

**Zakłady Farmaceutyczno - Chemiczne
i Hurtownia Apteczno-Drogerijna S. A.**

Katowice, ul. Wojewódzka 21. Tel. 306-71.

Pokost podwójnie gotowany, wszelkie farby ziemne i chemiczne, biel cynkową, litoponę, szelak, minja, klej malarski i stolarski, oleje do podłóg, maszyn rolniczych i automobilowych.

Najradzykalniejszy środek gazowy do tępienia wszelkiego robactwa i jego zarodków
„Salforkose“